

ఎందుకంటే జిగిసింది!

శేఖర్ నిద్రలేవటం చూసి లలిత వంట గదిలో కాఫీ కోసం పాలు వేడిచేస్తోంది. శేఖర్ మొహం తుడుచుకుని గుమ్మందగ్గర నిలబడి “ఇవేళ మమతస్తోంది సాయంత్రం మమతని చూడటానికి పెళ్ళివారొస్తారు ఇల్లు సరి ఉంచు.” అనేసి డ్రాయింగ్ రూమ్లోకి వెళ్ళిపోయాడు. ఎంతో అవసరం ఉంటే తప్ప అతడు లలితతో మాట్లాడడు. మమత వస్తోందని మొన్న అతడు ట్రంకాల్ చేస్తుంటే వినటం వలన తెలిసింది కానీ, పెళ్ళివారు వస్తారని తెలీదు. మమతకి పెళ్ళి!

అతడు ఎవరో ఎట్లా ఉంటాడో తెలీదు.

జిల్లికి తెలియకుండానే కూతురి పెళ్ళి

పర్వాట్లన్నీ అయిపోతున్నాయి, తనవంటి డౌర్బాగ్యువుతల్లి ఇంకెవరూ ఉండరేమో! మమత ఎంతో తెల్లివైనపిల్ల. అన్ని పరీక్షలలోనూ ఫస్ట్ క్లాసులో పాసైంది. వందమైళ్ళ దూరపు ఊళ్ళో ఉద్యోగం చేస్తోంది.

మమత వస్తుందంటే... చూస్తానుకదా. అని సంతోషంగానే ఉంటుంది కానీ. అంతకంటే బాధే ఎక్కువ. రాగానే “హలో మమ్మీ, బాగున్నావా?” అంటుంది.

అంటే, తన సమాధానంకోసం ఎదురు చూడకుండానే వెళ్ళిపోతుంది.

సుళ్ళు తిరుగుతున్న పనువుని కళ్ళలోకి

జ్యోతి కథల పోటీలో ప్రత్యేక బహుమతి రు. 116 పొందిన కథ!

అర్థం

రాకండా గుండె అట్టడుగు పొరల్లో అదిమి పెడుతుంది తను. మమత రాకండా ఉంటేనే బాగుంటుంది అనిపిస్తుంది.

ప్రకృతి కృతంగా సంతోషంగా కబుర్లు చెప్పకంటుంటే, నవ్వుకంటుంటే, పనిమాకి వెళ్ళవస్తుంటే ఏ సంబంధం లేని దాని ఇంట్లో ఒంటరిగా ఒక మూల నిలబడిపోతుంది అంతే.

శేఖర్ తను దూరమౌటమేకాదు, తన నించినాకున్న కూడా దూరం చేశాడు. అంతా సహిస్తూ తను ఇట్లాగ ప్రతుకు తోంది.

శేఖర్ కాఫీ తాగి కారు తీసుకుని వెళ్ళి పోయాడు.

లలిత ఇల్లు వర్తకుల మొదలు పెట్టింది. అతడికి ఎంత హోదా ఉన్నా అది అనుభవించే గీత లేదు. తమ ఇద్దరి మధ్య అరిగే పోట్లాటలు అంతర్ముద్దాలూ ఎవరి కళ్ళ ఎదుటా వడకూడదనే ఉద్దేశంతో లలిత పని మనుషుల్ని తీసేసింది. గిన్నెలు తోమి, గదులు ఊడ్చి వెళ్ళిపోతుంది ఒక పనిమనిషి మిగిలిన పనులన్నీ లలితే చేసుకుంటుంది.

కారు ఉన్నా ఎక్కడికీ వెళ్ళదు. అతడు రమ్మనడు-లలితా వెళ్ళదు.

చుట్టువక్కల వాళ్ళకి ఆ ఇంట్లో ఏం జరుగుతోందో, ఆ భార్య భర్తల మధ్య ఎటువంటి సంబంధం ఉందో అర్థంకాదు.

“అతడు ఇల్లు వర్తకు అనేమీ వెళ్ళి

అయ్యాడు. నేనెందుకు ఇల్లు సర్దాలి? అనుకుంది లలిత. మనసులో కల్లోలం లేకుండాంది.

చార్లతున్న పని వదిలేసివచ్చి వరండాలో కుర్చీలో కూర్చుంది. మమతకి పెళ్ళి!

తను వివాహం చేసుకుని, దెబ్బతినని, ఫలితాన్ని ఇంతచేదుగా అనుభవిస్తున్నా కూడా మమతకి త్వరగా పెళ్ళి చేస్తే బాగుండును అనుకుంది.

శేఖర్ కి చదువుకన్న భార్య అంటే ద్వేషమైనా కూతుర్ని ప్రేమించాడు. పెళ్ళికి తొందర పడకుండా ఉద్యోగం చేయనిచ్చాడు.

ఇప్పుడు ఈ 'ఎరెంట్ మారేజ్'లో మమత సుఖపడుతుందా?

ప్రేమ వివాహం చేసుకుని కూడా తను సుఖపడలేక పోయింది.

చిన్నప్పుడు, ఏమీ తెలియని వయసులో పెళ్ళి ఐపోతేనే సుఖమేమో!

ఐనా మమత ఎప్పుడూ తండ్రి మాటని కాదనదు.

వాళ్ళిద్దరికీ అంత సఖ్యత, అంత ప్రేమ. మమత మాటనికూడా అతడు కాదనడు. ఏది కోరితే అది వెంటనే తెచ్చిపెడతాడు. శేఖర్ ఎటువంటి అశ్చార్యుని నిర్ణయించాడో మమతకోసం!

ఎంత నిర్లిప్తంగా ఉండామనుకున్నా కురుహాలం లేకుండాంది.

ఆపిన పని పూర్తి చెయ్యాలని లోపలకి వెళ్ళింది లలిత. షోర్ట్ మీద ఉన్న ఫోటో మీద దృష్టి నిలిచి పోయింది. ఆ ఫోటో శేఖర్ ది. ఇప్పుడు బట్టతల, చిక్కిపోయిన మొహం, గుంటలువడిన కళ్ళు, అనారోగ్యంగా కనిపిస్తున్నాడు కానీ అప్పుడు ఆరోగ్యంగా, తెల్లగా, బొడుగ్గా అందంగా ఉండేవాడు.

o o o
 'ఇతడు తనని ప్రేమిస్తే!
 'ఇతడు తనను పెళ్ళి చేసుకుంటే!'

'చాలు. తన జీవితం ధన్యమైపోతుందో అనుకుంది అప్పుడు.

చంద్రశేఖర్ తన స్నేహితు రాలు స్వప్నకి అన్నయ్య. తను బి. ఎ. చదువు తుండేది. వాళ్ళింటికి వెడితే కల్పించుకుని మాట్లాడేవాడు. రెండు సార్లు ముగ్గురూ కలిసి సినిమాకి వెళ్ళారు. వాళ్ళింట్లో కబుర్లు చెప్తూ కూచుంటే బాగా ఆలశ్యమై పోయింది. ఒక రోజు సాయంత్రం అతడు ఇంటి దాకా వచ్చాడు సాయం.

అతడి చూపుల్లో, మాటల్లో అతడికి తనంటే బాగా యిష్టం అని తెలిసిపోతోంది. అతడు ఇంజనీరింగ్ పాసయి ఉద్యోగంలో వున్నాడు.

చూడటానికి బాగుంటాడు. తనంటే యిష్టపడుతున్నాడు. మంచి కుటుంబం. ఇంకేం కావాలి!

అతడిపై ప్రేమని పెంచుకుంది

"ఇంత కంటే మంచి సంబంధమే వస్తుంది" అన్నారు అన్నయ్యలు, తండ్రి.

ఐనా లలిత ఒప్పుకోలేదు. అతడినే చేసుకుంటాను అంది.

"తామిద్దరూ ప్రేమించుతున్నారూ. అంత కంటే ఎక్కువ ఏం కావాలి!" అని అడిగింది.

"నో! నీ యిష్టం" అన్నారు. పెళ్ళి చేసేవారు తల్లిదండ్రులు.

తనది 'ప్రేమ వివాహం' అని గర్వంగా వుండేది లలితకి.

రెండేళ్ళు తెలియకుండానే ఆనందంగా గడచిపోయాయి.

"అజంతా శిల్ప సుందరివి నువ్వు" అనే వారు.

'ఏ మాత్రం ఎడబాటును కూడా సహించలేక పోయేవాడు.

ఒకరి కోసం ఒకరు తహతహలాడిపోయే వాడు.

యవ్వన మెంత మధురమైందో అంత చేదు కూడా తినిపిస్తుంది. అనిపించేది కారణం చేతనేనా అతడికి దూరంగా వుండాలి వస్తే. మమత పుట్టినప్పుడు అతడి

విడిచి ఐదు నెలలు పుట్టింటలో వుండక తప్ప లేదు. అప్పుడే అతడికి దూరపు ఊళ్ళో కం పెనీ ఉద్యోగం వచ్చింది—బంగళా ఇల్లు, కారూ, హోదా పెరిగింది.

కంపెనీ వాళ్ళు అతడిని ఫారిన్ వంపించారు. అతడు అక్కడ ఏడాది వుండి ఇండియాకి తిరిగి వచ్చాడు. కానీ చాలా మారిపోయాడు.

పరిసరాలు, పరిస్థితులు మనుషుల్ని కొంత వరకు మాత్రమే మార్చగలవుగానీ స్వభావాన్ని మార్చలేవు. బలహీనమైన మనసు కలి వాళ్ళు, ఉదాత్తమైన భావాలు లేని వాళ్ళు గాలి వాటంగా మారిపోతారు.

అమెరికాలో తాగటం నేర్చుకున్న అతడు భార్యని ఒక మనిషిగా అదరించాలని ఆమె హక్కుల్ని గౌరవించాలని ఎందుకు తెలుసుకోలేదో!

క్లబ్ లో పరిచయమైన 'మృణాలి'ని ఆకర్షణలో పడిపోయాడు.

దోవ తప్పాడు.

“మీ ఆయన్ని అదుపులో పెట్టుకో!” అన్నారు స్నేహితులు.

“ఒక ఆదవిల్లతో స్నేహం వున్నంత మాత్రాన అసూయపడే మామూలు ఆడదాన్ని కాదు నేను” అంది లలిత.

కానీ ఒక రోజు అతడు తాగిన మైకంలో తనని కౌగలించుకుని “మృణా” అంటూ ముద్దు పెట్టుకుంటుంటే భరించలేక పోయింది. అతడిని విదిలించుకుని వేరే గదిలోకి పారిపోయి తలుపులు పేసుకుంది.

అతడు తనని ప్రేమించాడనుకుని పెళ్ళి చేసుకుంది అతణ్ణి.

తన యవ్వనం అనుభవించాక, కూతురు పుట్టాక అతడికి తన ప్రేమ అవసరం లేక పోయింది. అజంతా శిల్పం విరిగి, ముక్కలయింది.

ఇది తన ప్రేమికి, యవ్వనానికి, వృత్తి త్యాగానికి అవమానం! అవమానంతో బాటు అసూయా, ద్వేషం దహించివేస్తున్నాయి.

అతడు పిలిచినా గదిలోకి వెళ్ళటం

మానేసింది

వంట చేసేది మిగతా పనులన్నీ చేసేది.

తనకి హక్కు వున్నట్లు, ఆ హక్కు వదులుకోవటం యిష్టం లేనట్లు రాత్రి పిలిచేవాడు. లలిత వెళ్ళేది కాదు. కోపంతో వచ్చి కొట్టాడు.

ఐనా లలిత లొంగ లేదు అతడి గదిలో అడుగు పెట్టేదికాదు.

అతడిలో సంస్కారం లేదని ఆలశ్యంగా అర్థమయింది.

కొన్నాళ్ళు అట్లా గడిచాక అతడిప్రియురాలు అతణ్ణి రావద్దంది.

ఆవిడకి పెళ్ళి అయింది. సర్ది అభ్యంతర పెట్టాడు.

లలితకి పెళ్ళిలో ఇచ్చిన వెళ్లె న్నీ ఆవిడకి కానుకగా ఇచ్చాడు.

లలిత చూస్తూ ఊరుకుంది.

మృణాలిని ఇతడిని వదిలేసినప్పటి నుంచీ ఇతడికి తాగుడు ఎక్కువైంది.

లలిత ఇంక ఊరుకోలేక పోయింది ఎప్పుడూ తాగి గదిలోపడి ఉండేవాడు

భార్యగా తన కర్తవ్యం గుర్తువచ్చింది. తనంతటతనే అతడి గదిలో అడుగుపెట్టి అడు దెప్పింది.

“నా మనసు ఏనాడో చచ్చిపోయింది ఈశరీరం మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చేసుకోండి తాగుడు మాత్రం మానెయ్యండి!” అంది సీసా దాచేస్తూ.

“నువ్వు ఆలశ్యంగా వచ్చావు లలితా. నీకు ప్రేమలేదు అహం ఉంది.

నీకేకాదు నాకూ పౌరుషం ఉంది. నాకు మందుచాలు, నుస్ట్రావద్దు, నీ శరీరమూ వద్దు.” అన్నాడు.

లలితకి ఏడుపు వచ్చింది. అపం అసూయ, ద్వేషం కరిగిపోయాయి

“మీరు నన్ను చంపినా సరే. నేను మిమ్మల్ని తాగనివ్వను. అయిపోయిందేదో అయిపోయింది పునర్జన్మ ఎత్తుదాం.” అంది.

“వాటల్ ఇయ్యి!” అన్నాడు శేఖర్

తల అడ్డంగా ఊపింది లలిత.

శేఖర్ లేచివచ్చి బలవంతగా నీనా లాక్కుని, లలితని విసురుగా తోసేశాడు. నీనాతెరిచి తాగుతూ లలితనిచూసి నవ్వాడు.

లలిత మాట్లాడకుండా ఇవతలికి వచ్చేసింది.

కూతురు పెద్దదవుతోంది. అన్నీ గమనిస్తోంది.

అందరి అమ్మలూ నాన్నలతో బజారుకి వెడతారు, క్లబ్బికి వెడతారు నాన్న తనని అన్నిచోట్లకీ తీసికెడతారు కానీ అమ్మని రమ్మనరు.

“అమ్మా నువ్వుకూడా క్లబ్బికి రా. పిక్చర్ ఉంది. నువ్వెందుకూరావూ! అందరి మమ్మలూ వస్తారు.” అనడిగింది ఒకసారి మమత.

“మీఅమ్మ ఏ అగ్రహారంలోనో పుట్టి పెరగాల్సిన పశువు. పొరపాటున నాదగ్గరికి వచ్చిపడింది.” అన్నాడు.

ప్రతినెలా లిప్టురాసి వంపిస్తే, సామాన్లు ఇంటికి వస్తాయి పోనోనచి.

తనఖర్చులన్నీ తగ్గించేసుకుంది చాలా వరకు.

భోజనం ఖర్చులు కాక బ్యూటీ ఎయిడ్, బోర్నవిటా, కేర్ ఫ్రీ, వారపత్రికలు నవలలు, చిట్ ఫండ్, పాస్ట్రీలు.... మొదలైన అలవాట్లు ఉన్నాయి. ఎంత తగ్గించు కుండాచునుకున్నా మనిషిగా బ్రతకాలంటే కొన్ని అవసరాలు తీరాలి. ఈ ఇల్లు అతడిది. ఇంటిని చక్కబెడుతున్నందుకు అతడు ఇస్తున్న జీతంగా థావించ వస్తు అనుకుంది.

వంటచేసి టేబుల్ మీద అమర్చితే తినేవాడు శేఖరు. లలిత వసుకుంటే తనే వెళ్ళి వంట చేసుకుని తినివెళ్ళేవాడు. అంత ఎందుకు చెయ్యలేదని ప్రశ్నించటం, చెయ్యమని అడగంకానీ లేవు.

ఎట్లాగ తెలుస్తాయో! ఇరుగు పొరుగు వారికి, స్నేహితులకి తను దాంపత్య జీవిత రహస్యాలు తెలిసిపోయాయి.

రచయిత్రి పరిచయం

నా కథని ప్రత్యేక బహుమతి కథలలో ఎన్నుకున్నందుకు సంతోషం.

ఈ సృష్టిలో మానవుడి చరిత్రని చూస్తూ ఆశ్చర్యపడటం, బాధపడటమే నాలో నిజమైన చైతన్యం. ఆ స్పందనలో ఎప్పుడో తీతిక చేసుకుని ఒక కథ రాస్తుంటాను.

ఇప్పుడు తెలుగు భాషలో ఏరుకుంటే చాలా మంచి కథలే దొరుకుతున్నాయని నా అభిప్రాయం.

అందరి మొహాల్లో జాలి, ఎగతాళి. తనబ్రతుకు కొందరికి కథా కాలక్షేపం.

ఎవరింటికి వెళ్ళటం మానేసింది. ఎవరినీ రమ్మనటంలేదు.

స్నేహితులు తగ్గిపోయారు. అదీనయమే ఎవరైనా వస్తే అతడికి విసుగూ కోపం ఎక్కువయ్యేవి. అందిన వస్తువుల్ని విసిరేసేవాడు.

మమత స్కూల్లో చేరింది.

కూతురికి సాయత్రం చదువు చెప్పటం

మొదలు పెట్టింది లలిత.

హోమ్ వర్క్ చేయించేది. తనకు తెలిసిన పిల్లల కథలన్నీ చెప్పేది.

అతడికి ఏం బుద్ధి వుట్టిందో మమతని తన దగ్గరికి పిలవటం మొదలు పెట్టాడు. బజారుకి తీసికెళ్ళి అడిగిన వస్తువులన్నీ కొనివెచ్చేవాడు. తనే చదువు చెప్పేవాడు. మమత లలితదగ్గరికి రావటం మానేసింది.

చివరికి లలితకి ఆ తృప్తికూడా లేకుండా పోయింది.

ఒకరోజు రాత్రి తాగి తన గదిలోకి వచ్చాడు దొంగలాగ. బలవంతంచేశాడు. సహించలేక అరిచింది. కేకలుపెట్టింది.

పక్కంటాయన వచ్చాడు ఏమైంది అంటూ.

“ఎవరో గోడదూకి కిటికీదగ్గరికి వచ్చారు కేకలువినీ పారిపోయారు” అని చెప్పి తనని నమర్చించుకుంది.

ఆయన వెళ్ళిపోయాక లలితని గొడుని బాదినట్లు బాదాడు.

తనకథ ఎవరూ నమ్మలేదు. భార్య భర్తలకి వడటంలేదని తెలిసిపోయింది వాళ్ళకి.

అతను వచ్చేటప్పటికి గేటు తీసి ఉండాలి. కారు ఆవటం అతడికి చిరాకు. సరాసరి గారేజీలోకి వెళ్ళిపోవాలి.

ఇంట్లో లలిత తప్ప ఎవరూ లేక పోయినా.

“తిని కూచునేవాళ్ళకానీ ఇంట్లో ఎవరూ పనిచెయ్యరు” అంటుంటాడు.

తనమీద తనకే అనమ్మం వేసేది. వీధి గేటు ఎప్పుడూ తెరిచి ఉంచేది.

వీధిన పోయే మేకలు, గేడెలూ లోపలికి కొరబడి పూలమొక్కలు తిని వెళ్ళిపోతుంటే లలితకి చెట్లమీద శ్రద్ధ కూడా పోయింది.

మమతకి గులాబ్ జామ్ ఇష్టం.

“మమ్మీ గులాబ్ జామ్ చెయ్యవూ” అని అడిగింది ఒకసారి.

ఆ స్వీట్ ఇంట్లో ఉన్న వస్తువులతో

తయారవదు. కోవా, నెయ్యి, పంచదార కావాలి. అతడిని అడగలేదు. లెక్క చెప్పడం ఇష్టం లేదు. ఏం చెయ్యటం?

“మీ అమ్మకి చేతకాదు. మనం హోటల్ కి వెడదాం పద” అని మమతని హోటల్ కి తీసికెళ్ళాడు శేఖర్. తరచు తీసికెళ్ళే వాడు.

కూతురికి అతడు చాలా మంచివాడయ్యాడు. అమ్మకి బద్ధకం, ఏ వంటలూ రావు. తనంటే ప్రేమ లేదు. నాన్నకికూడా సుఖం లేదు. అమ్మ మంచిదికాదు అన్న అప్రసాయం ఏర్పడిపోయింది మమతకి.

ఆ అప్రసాయంతోపే పెరిగి పెద్దదై, ఉద్యోగస్తురాలై బయటి ఊరికి వెళ్ళి పోయింది మమత.

తనకి అందం ఉంది. చదువుంది. యవ్వనం వుంది. తెలివితేటలున్నాయి. జీవించాలన్న కాంక్ష వుంది. అందుకే వెళ్ళి చేసుకుంది.... ప్రేమించి. కానీ అతను మారి పోయాడు. మేకతోలు తీసి పులి బయట పడ్డట్టు.

ఇప్పుడు తనేం చెయ్యాలి!

ఉద్యోగం చేస్తే!

భార్యభర్తలమధ్య ఉండొచ్చిన ఇచ్చి పుచ్చుకోవడం లేకపోయాక అతడి దమ్ము తనెందుకు తినాలి!

ప్రయత్నాలు చేసింది. స్కూల్లో ఉద్యోగం దొరికింది. అతను వద్దు అనలేదు. స్కూల్ కి వెళ్ళి వస్తోంది. పదిరోజులు గడిచాయి.

ఆరోజు రాత్రి తాగటం అయ్యాక వచ్చి తన గది తలుపు తట్టాడు శేఖర్.

లలితకి ధైర్యం వచ్చింది. దేనికైనా ఎదుర్కొటానికి సిద్ధపడింది. శరీరాన్ని కోరినా సరే. అతడికి హక్కు ఉంది. అతడేమైనా చేసుకోనీ.

లొంగిపోవటానికి, రాజీపడటానికి సిద్ధంగా ఉంది.

తలుపు తెరిచింది.

జుట్టు వట్టునున్నాడు.

“ఎవడితో చే మాట్లాడుతున్నావ్ ! చాలాష్టయిల్ గా ఉన్నాడు. కూలింగ్ గ్లాస్, వైడ్ బర్స్. ప్రేమికుణ్ణి వెతుక్కున్నావా? నాభార్యవి అని మరిచిపోకు ఇంకా నీకు విడాకులు ఇవ్వలేదు. ఎవరితోనైనా మాట్లాడావా నాచేత చెప్పలు తప్పవు.” అని కొట్టి వెళ్ళి పోయాడు.

వాతలు చూసుకుంటూ ఉండిపోయింది. ఇతడిని తనెందుకు వదిలి పెట్టడం లేదూ !

ఏనాటికైనా మారితాడని ఆశ పడుతోందా ?

తన సుఖం అతడి దగ్గరే ఉందని నమ్మకమా !

ఉద్యోగం రెండు నెలలు కూడా చేయలేకపోయింది.

అతడు తనమనసులో ఊహించుకున్న వన్నీ ఆరోపించేవాడు.

“వాడితో సినిమాకి వెళ్ళావు !”

“నీ స్నేహితులతోనేను నపుంసకుణ్ణి అని చెప్పావ్.”

“అంతమంచి చీరలు కట్టుకుని ముస్తా బవుతున్నావ్, ఎవడికోసం !”

రకరకాల సాధింపులు....వేధింపులు.

అకస్మాత్తుగా అతడిమీద కోపంపోయింది జాలివేసింది.

అతడు మనసులో ఎంతనరకం అనుభవిస్తున్నాడో అనిపించింది.

అసల్తెలా ఎందుకు జరిగింది ! తప్పెవరిది? ఎక్కడుంది ?

తను బాధ పడినా, జాలిపడినా ఏని పించుకునే స్థితిలోలేడు శేఖర్.

ఉద్యోగం మానేసింది.

నిజమే. తన అందమూ యవ్వనవంతమైన శరీరమూ ప్రేయిణ్ణి కోరుకునే అవస్థలోనే ఉండవలసింది. కానీ తన మనసు !

ఎన్నో వుస్తకాలు చదివింది. చదువు తోంది తను. వివిధ దేశాలలో, కాలాలలో

స్త్రీపురుష సంబధాలు, మార్పులు గురించి వింటూనేఉంది. తెలుసుకుంటోంది.

ః ఐనా తనమనసులో బాధతప్ప, శరీరంలో కోరిక పుట్టటంలేదు.

అతడు....తనభర్త మంచివాడు కావాలన్న ఆవేదన, ఎందుకు మారడు అన్న తపనతప్ప ఇంకొకడువచ్చి తనని ఆనందంలో ముంచెత్తాలని కోరిక తలెత్తటంలేదనట.

మార్పుకోసం ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలని పించింది.

తల్లి ఆరోగ్యం, బాగుండలేదని ఉత్తరం వస్తే చూడటానికి వెళ్ళింది పుట్టింటికి. అక్కడ పరిస్థితులుచూసింది. అన్నయ్యలూ, వదినలూ బాగానే ఉన్నారకానీ వాళ్ళ సమస్యలు, అవసరాలు, ఇబ్బందులు వాళ్ళకి ఉన్నాయి

ఆన బదులు వాళ్ళమీద వడకూడదు. పుట్టింటికి వెళ్ళటం పరిష్కారం కాదు. తిరిగి వచ్చేసింది.

తిరిగి ఇక్కడికి రాకుండా ఎక్కడికేనా వెడితే బాగుండేది. కానీ ఎక్కడికి వెళుతుంది? ఆ స్థలం ఏది ?

○ ○ ○

కారు చప్పుడు విని ఉలికిపడింది లలిత.

కారు సరాసరి గారేజ్ లోకి వెళ్ళింది. మమత తండ్రితో కబుర్లు చెప్తూ నవ్వుతూ లోపలికి వచ్చింది. ఇద్దరూ కలిసి సేబుల్ మీద పెట్టి ఉన్న ఫలహారం తిన్నారు.

“మధ్యాహ్నం భోజనానికి వచ్చినప్పుడు నీకొక ముఖ్యమైన సంగతి చెప్తాను బేబీ. ఇప్పుడు టైమ్ లేదు” అంటూ హడావిడిగా వెళ్ళిపోయాడతడు.

“మమత తన గదిలోకి వెళ్ళింది. రికార్డ్ మ్యూజిక్ వినిపిస్తోంది. పుస్తకాలు చదువుకుంటూ, పాటలు వింటూ ఆ గది వదిలి రారు మమత—తండ్రి వచ్చేదాకా.

లలిత వంట చెయ్యటానికి కిచెన్ లోకి వెళ్ళింది. కూరలు తీసిపెట్టింది.

“నేను కూరలు తరగనా మమ్మీ”

సమాధిలోంచి ప్రేయసి కోసం..

చూస్తున్నావా ప్రీయా!
 శిలమైన నా సమాధిని ..
 ఏం చేయ్యవంటావో?
 సై న పారిజాతాయి కూడా
 పడకుండా గతి తెగిరిపోతున్నాయ్
 పిచ్చి కుక్క....
 బహుశా నా లాటిదేనేమో
 ఒక్కత్రే రాత్రంతా
 నా మీద . సింహనసంపీద
 రాజులా తీవిగా కూర్చుని
 అరుస్తో వుంటుంది.
 ఒంటినిండా బ్రహ్మజెముడు ముక్కు
 అవును....నేనింకా లోపల
 బతికే ఉన్నాను
 పిచ్చి కుక్కతో బాబు
 నీ చూపులకోసం అలాగే
 కూమి పొరలకింద
 మట్టిలో కల్పిపోతూ.... పోతూ....
 ఎముకల రంధ్రాలనిండా
 నీప్రేమ రాటి గాని బ్రమని
 నింపుకుని ..
 వాస్తావుకదూ!
 పిచ్చికుక్క చచ్చేలోపోసారి.

తనికెళ్ళ భరణి

మమత గుమ్మంలో నిలబడి నవ్వుతోంది
 లలిత ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండి
 పోయింది. మమత కూరలూ, చాకు తీసి
 కెళ్ళి చేబుల్మీద కూచుని తరగటం
 మొదలుపెట్టింది.

“ఇప్పుడు నేనూ, ఫ్రెండూ కలిసి ఒక
 ఇల్లు తీసుకున్నాం. వంట మేమే చేసుకుం
 టాం తెలుసా.. .”

మమత చెబుతున్న కబుర్లు లలిత తలకి
 ఎక్కటంలేదు. లలిత ఆశ్చర్యంలోంచి
 ఇంకా తేరుకోలేదు. ఇది మమతేనా అను
 కుంటోంది.

“మనిద్దరం పిక్చర్ కి వెళ్దాం. మాటినీ
 పోకి వెడదాం మళ్ళీ నేను సాయంత్రం
 క్రైయిన్ కి వెళ్ళిపోవాలి” అంది మమత.

కెరటం వెనక కెరటం వచ్చి తడిపి
 నట్లు మళ్ళీ ఆశ్చర్యం. ఈసారి త్వరగా
 పేరుకుని “మీ డాడీ వస్తారు ఆయనతో
 వెళ్ళు మమతా” అంది లలిత.

“నీకు నామీద కోపంకదూ-బాబో. తప్ప
 కుండా కోపం ఉంటుంది. నాకు ఇన్ని
 రోజులూ తెలీదు. ఆడది ఏమిటో! భార్య
 భర్తల సంబంధాలు ఏమిటో! ఏమీ
 తెలీక నిన్ను దూరం చేసుకున్నాను.
 డాడీకి నేనంటే ప్రేమ అనుకున్నాను.
 నిన్నేంత బాధ పెట్టానో ఇప్పుడు ఊహించ
 గలుగుతున్నాను....”

ఎండిన నేలమీద వాన చినుకుల్లా గ
 ఎక్కడనించో సంతోషం తన ఆరిపోయిన
 మనసు మీద బిందువుల్లా రాలి ఇంకి
 పోతోంది. మాట్లాడలేక పోతోంది లలిత.

“డాడీతో వద్దు, మనిద్దరం వెడదాం
 రావూ....” మళ్ళీ అడిగింది మమత. మరిగి
 మరిగి నీళ్ళు వైకి ఎగసి మూతని తోసేసి
 నట్లు దుఃఖం మనసుని ఛేదించివచ్చి కళ్ళని
 తడిపేసింది.

మమత లేచి వచ్చి తల్లి చీరచెంగు
 తీసుకుని కళ్ళుతుడిచి, సిగ్గవడుతున్న లలిత
 బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టుకుంది.

“హి ఈజ్ ది బ్రైడెస్ట్ బోయ్ ఇన్
 ఆండ్రవరేజ్. ఫ్రేట్స్ వెళ్ళవచ్చాడు.
 నాలుగు వేలుతీతం. బాంజేలోప్లాట్ లో
 ఉంటున్నాడు. సాయంత్రం మనింటికి
 వస్తారు. నీకు తప్పకుండా నచ్చుతాడు. ఏ

“ఎర్రమల్లెలు”లో సాయిచంద్, రంగనాథ్, పుష్పకుమారి

సినిమా హీరోకి తీసిపోని పర్ఫామెన్స్, కట్నం వద్దన్నాడు వాళ్ళు! చాడసాలులేవు మీ ఇంటికి కావలసిన సామాను కారుతో సహా అన్నీ ఇస్తానన్నాను చేను శేఖర్ ప్రోజెం చేస్తూ మమతకి చెప్పినాడు

‘మీరే అన్నీ డిస్ట్రీట్ కేకారా డాడీ’ నవ్వుతూ అంది మమత
అఫ్ డిస్ట్రీట్ నీకు అవాయిం నచ్చాలనుకో అది మాత్రం నీకే వదిలేశాను ఐనా నీకు నచ్చుదని నాకు తెలుసు’ అడడ కళ్ళలో, గర్వం, సంతోషం మీరు అనవసరంగా శ్రమపడ్డారు డాడీ’ స్పష్టంగా నవ్వు తూనే అంది మమత

నేను పెళ్ళి చేసుకోను డాడీ చేసుకున్నా ఎర్రెంట్ మారెట్ చేసుకోను అంది శేఖర్ కోసాన్ని అడుగుతో పెట్టుకోలేక పోతున్నాడు ఐనా సిగ్గహించకుని ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకోస్తూ! ఈ సంబంధంలో నీకు నచ్చని విషయమేముంది ఎర్రెంట్ బలే మాత్రం లోటు ఉండకేదా మాడ రుండానే కాదరకు చేతీ’ లన్నాడు

మాడ రుండానలేదు కాడీ డబ్బు ముగ్గు అవి లాభం కింది డబ్బు ముగ్గు అవి లాభం అడడు వాళ్ళకి

జీవితపు విలువలు తెలియవు ఎస్తువులు కొనగలరుకానీ ఆశించాన్ని అనుభవించటం తెలిదు వాళ్ళకి

ఎర్రెంట్ మారెట్ అనగానే నేను మన సంప్రదాయాన్ననుసరించి నకుస్తానను కుంటారు డాడీ అంటే అత్తమామలు ఇల్ ట్రెట్ చేసినా పడిఉంటానని, భర్త ఎంతటి వ్యసనపరుడైనా దానోహా మంటానని, ఇండి తింటూ పిల్లల్ని కంటూ అట్లా ఉండలేను డాడీ నేను అట్లాపడి ఉండాలి అనవసరంలేదు నాకు నాకు ఇష్టమైతేనే, ఇష్టమైనంతమంది పిల్లల్నే కంటాను నేను నా జాబ్ లో పైకి వెళ్ళగల అవకాశాల్ని పదులుకోను నేను నాకు పోషిల్ నర్సిస్ డెయ్యాలనిమిస్తే కుటుంబ బంధాలు అమరూయాడదు పీటన్నిటికీ ఇష్టపడే చాడు దొరికితేనే నేను పెళ్ళి చేసు కుంటాను అంతవరకూ ఎదురు చూస్తాను లేకపోతే పెళ్ళి కాకపోయినా ఫరవాలేదు—” అంది

మమత మొహంలో భావప్రకటనలో మార్పులేదు అదేనవ్వు

శేఖర్ తింటున్న కంచాన్ని విసురుగా తోసేశాడు భక్తుమని చప్పడైంది చెయ్యి కడుక్కుని కారుఎక్కి వెళ్ళిపోయాడు

లలిత నిశ్చేష్టురాలైంది. మనసు భయంతో వణుకుతోంది.

“ఫరవాలేదు మమ్మీ, ఏంకాదు. నువ్వు భోజనం చేసి రా.” అని మమత తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

లలిత భోజనమైంది అనిపించుకున్నట్లు తిని, గన్నెలుస్తరి మమత గదిలోకి వెళ్ళింది. మమత ఏదో ఆలోచిస్తూ నవ్వింది.

కూతురి పక్కన కూర్చుంది లలిత. ఎన్నో మాట్లాడాలి, ఎన్నో చెప్పాలని ఆరాటం “భార్యాభర్తలుకలిసి ఆనందంగా బ్రతకలేక పోవటమంత దురదృష్టం వేరొకటిలేదు. కానీ పెళ్ళి చేసుకోను అంటే ఆ ఒత్తుక్కి అర్థంలేదు బేబీ.

ఆడదానికి ఉద్యోగం ముఖ్యంకాదు. భర్త, పిల్లలు! లోకంలో మగవాళ్ళంతా దుర్మార్గులు కాదు.” అంది.

“ఆ నితులు ఈకాలానికి వర్తించవు మమ్మీ. ఆ సంప్రదాయానికి బూజుపట్టేసింది. ఆ ప్రకారం స్త్రీ జీవితానందం భర్త ప్రవర్తనమీద, దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడి ఉంది. భర్త మంచివాడు కాక పోతే ఆ స్త్రీకి జీవితమంతా నరకమే.

మంచివాడంటే ఏమిటి? స్త్రీ స్వంత ఆలోచనా వ్యక్తిత్వం లేకుండా, భర్త ఆలోచన ప్రకారం. భర్తకి అనుగుణంగా ప్రవర్తిస్తేనే కాస్త సుఖంగా ఉంటోంది. చదువు, వ్యక్తిత్వం ఉన్న స్త్రీ ఈ నాటి వ్యవస్థలో సుఖపడలేక పోతోంది. తన శక్తికి మించిన పోరాటాన్ని సాగిస్తోంది. ఓడిపోతోంది. ఎందుకు,

పురుషుడి అహంకారం కారణం! పురుషుడు ఎక్కువ, స్త్రీ తక్కువ, అనే భావం బలంగా పాతుకు పోవటమే కారణం.

స్త్రీ ఇంకొకరి దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఎందుకు ఆధారపడాలి!

తనజీవితం తను దిద్దుకోవాలి. తన ఆనందం తను సాధించుకోవాలి.”

“కానీ ఎట్లాగ?” తల్లి కూతురిని

ప్రశ్నించింది.

“అది ఒక పోరాటం. ఒక తపస్సు.”

మమత మొహంలో అదేనవ్వు, కళ్ళలో సరికొత్తగా చేరిన కాంతి. చూపులు భవిష్యత్తులో ఒక సుందరరృత్యాన్ని చూస్తున్నాయి. రెండు నిమిషాలు మోనాన్ని ఛేదిస్తూ “నువ్వెవరినైనా ప్రేమించావా మమతా.” అని అడిగింది లలిత. కంఠంలో ఆర్గ్ఠని నింపుతూ.

“ప్రేమించటం అంతతేలికకాదు మమ్మీ. విశ్వాసపాత్రుడైన వ్యక్తి కావాలి. జీవితం పట్ల, ఇంకా అనేక ప్రాపంచిక విషయాల పట్ల ఇద్దరినమ్మకాలూ ఒకటి కావాలి. మీకాలంపాళ్ళ ప్రేమకథలు వింటే నవ్వు వస్తుంది. వయసులో శారీరకకర్షణని ప్రేమగా భ్రమపడి పెళ్ళి చేసుకునేవారు

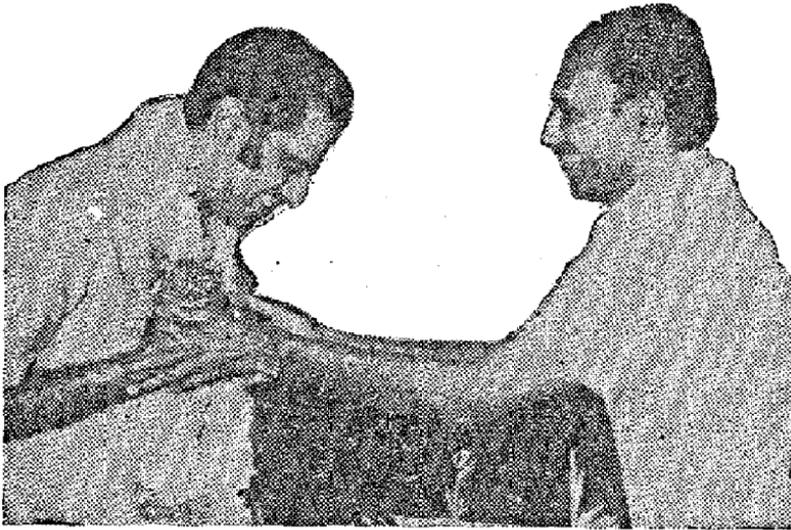
తరవాత మనవ్యవస్థలో ఉన్న పురుషాధిక్యతని నహించలేక భర్తని చెడ్డవాడిగా; తాముత్యాగం చేసిన బాధా జీవులుగా ఊహించుకుని ఎవరికీ తృప్తి లేకుండా జీవిస్తున్నారు. ఆవిలువలు మారి పోవాలి.

“అంటే!”

“పురుషుడి ఆధిక్యతని అంగీకరించిన ఆ వ్యవస్థలో స్త్రీ సుఖపడటానికి అవకాశం లేదు. వ్యక్తిత్వాన్ని, ఆనందాన్ని కోరుకోవటం నేతి బీరకాయలోంచి నేతిని తియ్యటంలాంటిది. స్త్రీ సుఖపడాలంటే స్త్రీ పురుషులిద్దరూ సమానులే అనే ప్రాతిపదిక మీద మన వ్యవస్థ ఏర్పడాలి,

ఇన్నాళ్ళలాగ స్త్రీ ఇంట్లో తిని కోరోప్పి వటం సాగదు. తన వ్యక్తిత్వాన్ని, స్వతంత్రాన్ని ఆనందాన్ని రక్షించుకోవటంకోసం నిరంతరం శ్రమిస్తూ పోరాటం సాగించాలి.

పెళ్ళి, భర్తతప్ప స్త్రీకి గత్యంతరంలేదు అని నమ్మినన్నాళ్ళూ స్త్రీకి విముక్తి లేదు. స్త్రీకి పురుషుడెంత అవసరమో, పురుషుడికి స్త్రీకూడా అంత అవసరం ఉంది.

"ఇల్లాదు" చిత్ర నిర్మాత బాబును నత్కరిస్తున్న లక్ష్మీచిత్ర దూరకృష్ట

శ్రీశ్రీ శీలం ప్రాణంకంటె ఎక్కువ అని చెప్పి, సంఘం పురుషుడి తప్పకీ శ్రీశ్రీ శివ చేసినన్నాళ్ళూ శ్రీశ్రీ విముక్తిలేదు, జీవితంలో సుఖవడే యోగంలేదు శ్రీశ్రీ ఒక తల్లిగా భార్యగా మాత్రమే కాకుండా తను ఒక పరిపూర్ణ వ్యక్తిగా జీవించాలని కోరుకున్నప్పుడే, ఆ పాత విలువలలోంచి బయటికి వస్తేనే సుఖవడగలడు ధైర్యం కావాలి అందులేని ధైర్యం ఉండాలి ఈ విషయాల్లే మాట్లాడి మాట్లాడి సాయంత్రం వెళ్ళిపోయింది మమత

సురక్షితమైన కట్టు వదిలి తుఫానులోకి నిలిచి గాదాంధకారంలోకి తన మమత వెళ్ళిపోయినట్లు పాథ, అనుభూతి లలితలో శేఖర్ ఇంటికి రాలేదు వేళదాటి అతడెక్కడికి వెళ్ళాడు? ఏం చేస్తున్నాడో? ఆ పెళ్ళి వారికి జమార్దన చెప్పకోవాలి, అతడి అహంకారం చెల్లబడింది ఏ అభూయిత్యమూ చెయ్యవలసిన కదా! అతడు ఇంటికి వస్తే బాగుండును మమత పెళ్ళి చేసుకుంటుందా? లేదా?

తను కోరుకున్నటువంటి పురుషుడు ఉంటాడా అని అడిగి నవ్వింది ఏం చేస్తుంది? ఎవరూండో? ఇప్పుడు ఎందుకీట్లా కూలిపోతున్నాయి, కాలి పోతున్నాయి కారణం ఎవరు? లోపం ఎక్కడుంది? సవరించేవారులేరా?]

మమత చెప్పినదే నత్కరమా? శ్రీశ్రీ పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వం కోరుకుంటే వివాహం తరచాకే వస్తుంది శీలానికి ప్రాముఖ్యత నశిస్తుంది జీవితానందమే ముఖ్యమౌతుంది విలువలు మారిపోతాయి, ఐతే లోకం తలక్రిందులవుతుందా!

లలితకి భయం వేసింది ఎదురుగా శేఖర్ నిలబడి ఉన్నాడు ఎప్పుడో వచ్చాడో! అతడి కళ్ళు ఎర్రగా ఉండి భయం కలిగిస్తున్నాయి—పిడికీలి బిగించి ఉంది కోపంతో క్షోణిగిపోతూ

"దానికి మన్నేం సేర్పించావ్! ఏం చేప్పావ్! నామాట కాదంది" అన్నాడు తాగివచ్చాడని తెలిస్తే పోతోంది అతడికి తెలిసినమార్గం అదొకటే జీవితాన్ని

ఎదుర్కొటానికి! లలితకి ఆనహృం వేసింది, తెగింపు వచ్చింది.

ఈలోకం ఏమీ ఐపోదు ఎన్ని అక్రమాల్ని మోరాలని చూసిందో ఇప్పటిదాకా!

అతడిని తిరస్కారంగా చూస్తూ అంది.

“దానికి నేనేం చేర్పించలేదు, దానికి నేనేం చేర్పించగలను!

అదే నాకు చేర్పించి వెళ్ళింది. నాకళ్ళు తెరిపించి వెళ్ళింది.

అది నాలాగ ఏమిస్తూ జానిన బతుకు బ్రతకదు.

ఆడది అంటే మనిషే నన్న జ్ఞానం ఉన్నవాడినే భర్తగా ఎన్నుకుంటుంది.

అట్లాగ ప్రవర్తిస్తేనే కావరం చేస్తుంది. నాలాగ కుక్కబ్రతుకు బ్రతకదు నాది ప్రేమవివాహం అని చెప్పకోవటం ప్రేమకే అవమానం.

జీవితంలో ఏం మిగిలింది, ఏంచేశానూ అంటే జవాబులు ఉండాలి

నేనేం చేశాను? ఎవరికోసం బ్రతికాను? నాకోసం బ్రతలేదు.

మీకోసంమూకాదు మీకు నేనే ఆవసరం లేదు. క్రూరుని కోసంమూకాదు. మరి ఎవరి కోసం! ఏడటంకోసమా!

ఇన్నాళ్ళూ నాశక్తిని, ఒర్పుని ఒకడి నిష్ప్రయోజనమైన అహాన్ని పోషించటానికి ధారపోశాను. తలుచుకుంటే ఇప్పుడు నాకే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. అంత కంటే అనాధలకి సేవచేసినా నయమే. పిల్లలకి పాఠాలుచెప్పినా, భక్తిమార్గంలోవడినా మంచిదే. జీవితానికి సమాధానం దొరుకుతుంది. సమాధానం లేనిది ప్రేమించలేని మగవాడికి భార్య కావటం.

మమత ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకోనంది? మీమాట కాదంది? అన్యోన్యత, అవగాహన ఉన్న తల్లిదండ్రుల్ని కలిగి ఉన్న పిల్లలెవ్వరూ ఆట్లాగ అనరు. మమత అట్లాగ నటానికి కారణం తల్లిదండ్రుల జీవితంలో ఏర్పడిన అపశృతి.

అహంకారంతో నిండిన పురుషుడు

తనకి ఆనందం ఇవ్వలేదని తెలుసుకుని వెళ్ళిపోయింది. తన ఆనందం తనే వెదుక్కోవాలని ఈ ఇల్లు విడిచి ప్రపంచంలోకి పోరాటం సాగించటానికి వెళ్ళిపోయింది.

జాధని, ఏడుపునీ నిగ్రహించుకుంటూ ఒక క్షణం ఆగింది లలిత.

శేఖర్ లలితనే చూస్తున్నాడు. అతడి గుప్పిడి వట్టు సడలిపోతోంది.

లలిత అతడిని తీక్షణంగా చూస్తూ అంది.

“చెప్పండి. నా ఆర్ నెవర్. నేనాక నిర్ణయానికి వచ్చేశాను. మీకు నేను కావాలో అక్కర్లేదో తేల్చి చెప్పెయ్యండి.

భర్త ననే అధికారంతో గాక హృదయమున్న మనిషిగా బ్రతకగలరో లేదో చెప్పండి. లేకపోతే వెళ్ళిపోతాను. ఎక్కడికి వెడతానో, ఏంజెస్తానో చెప్పడం ఆనవసరం.

ఇన్నాళ్ళూ చేసిన తప్పక నిష్కృతి చేసుకుంటాను”

“వెళ్ళకు లలితా” అని అతడు ఒక్కమాట అంటే ఇరవై ఏళ్ళనుంచి పెరుగుతున్న తిరస్కారం తృటిలో కరిగిపోతుంది.

లలిత అతడి మొహంలోకి చూస్తోంది.

అతడికి ఇంకా నమ్మకం కలగటంలేదు.

మమత తన అహంకారమీద చెబ్బ

కొట్టింది.

కానీ లలిత! పాతికేళ్ళనించీ పడి ఉన్న

లలిత!

ఇంటిని విడిచి వెళుతుందంటే అతడు

నమ్మలేకుండా ఉన్నాడు.

లలిత అతడినే చూస్తోంది. అతడి సమా

ధానం కోసం ఆగింది.

పురుషుడు ఇంకా అహంకారాన్ని

వదలడా?

తను మానసికంగా వతనమై, భార్యా

బిడ్డల్ని దుఃఖానికి గురిచేస్తూ, సుఖశాంతు

లకి దూరం చేస్తూ వివాహవ్యవస్థ విచ్చి

త్తికి దారి తీస్తున్నాడు.

ఇప్పుడై నా తన అహంకారం వీడదా?

అతడి సమాధానం ఏమిటి?

లలిత అతడినే చూస్తోంది.